ἀναγκάστηκε νὰ τῆς πῇ τὴν καθαρὰ ἀλήθεια.

— "Α ! εἶπε κείνη, αὐτὸ ποὺ κάνετε δὲ μὲ ξαφνιάζει. Ἡ καλὴ καρδιά σας θὰ σᾶς καταστρέψει. Μὰ μὴν τὸ πέρνετε τὸ πρᾶγμα κατάκαρδα. Ἀναλαμβάνω ἐγὼ νὰ σᾶς δικαιολογήσω ὡς τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ μπορέσετε νὰ συνάξετε τὰ ἑκατὸ σκοῦδα.

***

Καὶ ἡ Βασιλικὴ ἄρχισε νὰ κατασκευάζει χίλιες δυὸ ἱστορίες γιὰ νὰ μπαλώσει τὸν παπᾶ. Ἔλεγε πὼς ἡ καινούρια καμπάνα, ἐνῷ τὴ μετέφεραν, ράγισε, καὶ πὼς ἔπρεπε νὰ τὴ ξαναχύσουν. Ἔπειτα,ἀφοῦ τὴν ξανάφτειαξαν, πὼς ἤρθε στὸ παπᾶ ἡ ἔμπνευση νὰ τὴ στείλουν στὴ Ρώμη γιὰ νὰ τὴν εὐλογήσει ὁ Πάπας, κλπ. κλπ.

Ὁ παπᾶς τὴν ἄφηνε νὰ λέει,μ'ἀπὸ μέρα σὲ μέρα γινόταν πιὸ δυστυχισμένος. Κι' οἱ κάτοικοι τοῦ Λάντ-Φλερὺ ξαφνιαζόντουσαν γι' αὐτὴ τὴν καθυστέρηση τῆς καμπάνας. Χίλιες δυὸ διαδόσεις κυκλοφοροῦσαν εἰς βάρος τοῦ παπᾶ. Ὁ Φαριγκούλ ὁ πεταλωτὴς ἔλεγε πὼς εἶχαν δεῖ τὸν παπᾶ μὲ μιὰ κακὴ γυναῖκα στὰ περίχωρα τοῦ Ροζὺ-λὲ Ρόζ, κ' ἐπρόσθετε :

— Ἀκοῦστε με ποὺ σᾶς λέω : ἔφαγε τὰ λεπτὰ τῆς καμπάνας μὲ τὶς παλιογυναῖκες.

Ἕνα κόμμα ἄρχισε νὰ σχηματίζεται κατὰ τοῦ παπᾶ. Ὅταν βάδιζε στὸ δρόμο πολλοὶ περνοῦσαν πλάϊ τους χωρὶς νὰ βγάλουν τὸ καπέλλο τους κι' ἄκουγε, στὸ πέρασμά του, ἐχθρικὰ ψιθυρίσματα,

Ὁ φτωχὸς ἅγιος ἱερωμένος, εἶχε συντριβεῖ ἀπὸ τὶς τύψεις καὶ ἡ ἀγωνία του μεγάλωνε κάθε μέρα.. Μιὰ μέρα, ἀφοῦ προσευχήθηκε ὥρα ὁλόκληρη ἀποφάσισε νὰ ἀλαφρωθεῖ ἀπὸ τὸ ἁμάρτημά του, ἐξομολογούμενος αὐτὸ δημοσίᾳ στοὺς ἐνορῖτες του.

***

Τὴν Κυριακή, μετὰ τὸ Εὐαγγέλιο, ἀνέβηκε στὸν ἄμβωνα, καὶ πιὸ χλωμὸς ἀπὸ πτῶμα ἄρχισε νὰ λέει :

— Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀγαπητοί μου φίλοι, ἀγαπητά μου τέκνα, ἔχω μιὰ ἐξομολόγηση νὰ σᾶς κάνω . . .

Μὰ ἐκείνη τὴ στιγμὴ μιὰ κωδωνοκρουσία διαυγής, ἔντονη, μεταλλικὴ ἀντήχησε στὸ καμπαναριὸ καὶ γέμισε μὲ τοὺς ἤχους της ὅλη τὴν παλιὰ ἐκκλησία. Ὅλα τὰ κεφάλια στράφηκαν καὶ μιὰ φωνὴ ξέφυγε ἀπὸ τὰ στόματα τῶν πιστῶν :

— Ἡ καινούργια καμπάνα ! . . ἡ καινούργια καμπάνα ! . . .

Εἶχε γίνει κανένα θαῦμα : . . . Μήπως ὁ θεὸς εἶχε στείλει τὴν καινούργια καμπάνα μὲ τοὺς ἀγγέλους του γιὰ νὰ σώσῃ τὴν τιμὴ τοῦ καλοῦ παπᾶ ;

Ἡ μήπως ἡ Βασιλικὴ, ἡ γριὰ ὑπηρέτρια, πῆγε κ' ἐξομολογήθηκε τὴ στενοχώρια τοῦ ἀφέντη της στὶς δυὸ κυρίες τὴ Σούζη καὶ τὴ Μπεττίνα Πέρσιβαλ, ποὺ ἔχουν ἕναν τόσο ὄμορφο Πῦργο τρεῖς λεῦγες μακριὰ ἀπὸ τὸ Λάντ - Φλερὺ, κι' αὐτὲς οἱ εὐγενικὲς κυρίες ἀνάλαβαν νὰ κανονίσουν τὸ πρᾶγμα καὶ νὰ προξενήσουν μιὰ τόσο εὐχάριστη ἔκπληξη στὸν παπᾶ - Κοραντέν ;

Κατὰ τὴ γνώμη μου, ἡ δεύτερη ἐξήγησι εἶνε πιὸ πιθανή. Ὅτι καὶ νὰ συνέβη ὅμως οἱ κάτοικοι τοῦ Λάντ - Φλερὺ δὲν ἔμαθα ποτὲ τί ἤθελε νὰ τοὺς ἐξομολογηθῇ ὁ παπᾶ Κοραντέν.

Jule: Lemaitre

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Τὸ πιὸ κατάλληλο

Ὅταν ὁ δοῦξ τοῦ Πάτελμπυ παντρευόταν, ἑξηντάρης πιά, μιὰ χαριτωμένη κοπελλίτσα ποὺ δὲν εἶχε πατήσει ἀκόμα τὰ εἴκοσι, ὁ σεβασμιώτατος Γκορὶς ἀββᾶς τῆς ἐνορίας τοῦ δουκὸς βρέθηκε σὲ δύσκολη θέσι.

Κατὰ τὰ καθιερωμένα, ἔπειτα ἀπὸ τὴν τέλεσι τοῦ γάμου ἔπρεπε νὰ ἐκφωνήσῃ καὶ τὸν σχετικὸ πανηγυρικό, ἀλλὰ ἐπειδὴ τὸ ζευγάρι ἦταν ἀταίριαστο, ἐπίστευε ὅτι δὲν ἔστεκε νὰ μεταχειρισθῇ ὡς ἀφετηρία τοῦ λόγου του τὸ «αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε». Ἀφοῦ ἐπονοκεφάλησε κάμποσες μέρες ἀποφάσισε νὰ ξεμολογηθῇ τὴ στενοχώρια του στὸν Βολταῖρο ποὺ ἔτυχε νἄνε καὶ ἐνορίτης του.

Ὁ Βολταῖρος ὅταν τὸ ἄκουσε γέλασε.

— Μὰ εἶνε εὐκολώτατο παππᾶ μου, τοῦ εἶπε. Ἀφοῦ πρόκειται γιὰ γάμο, τὸ καταλληλότερο ρητὸ τοῦ Εὐαγγελίου εἶνε τὸ «ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσιν !...»

***

Λακωνικότης

Ὁ Φρειδερῖκος ὁ ΙΙ ἔγραψε στὸν στρατηγὸ Σαλμὸν φρούραρχο στὴν Γκλὲβ πρὶν ν' ἀρχίσῃ ἡ αὐστριακὴ εἰσβολὴ στὸ βασίλειό του :

—«Στρατηγέ μου, ἂν οἱ Αὐστριακοὶ περάσουν στὸ ἔδαφός μας ὑπόδειξέ τους, ὅτι ὁ δρόμος τους δὲν εἶνε ἀπὸ δῶ, ἂν ἀρχίσουν νὰ σοῦ ζητᾶνε ἐξηγήσεις αἰχμαλώτισέ τους, κι' ἂν κάνουν πὼς ἀμύνονται σκότωσέ τους !...»

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΧΩΡΙΣ ΠΟΔΙΑ ΚΑΙ ΧΕΡΙΑ

Μιὰ ζωγράφος χωρὶς χέρια ποὺ ἀποκτᾷ τὴν εὔνοια τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας."Ἀνθρωπος ποὺ ξυρίζεται, ποὺ παίζει τύμπανο καὶ ξιφομαχεῖ μὲ τὰ πόδια. "Ἀνθρωπος χωρὶς χέρια καὶ πόδια περίφημος καλλιγράφος καὶ ζηλότυπος σύζυγος. Καλλιεργητής, ξυλοκόπος, κηπουρὸς μὲ τά... πόδια."Ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἔκλεβε μὲ τὸ στόμα.

Διαβάζοντας τὸν τίτλο τοῦ κομματιοῦ αὐτοῦ, θὰ ξαφνιαστῆτε κ' ἴσως κουνήσετε μ' ἀμφιβολία τὸ κεφάλι σας. Ἐν τούτοις ὅλα ὅσα θὰ σᾶς ἀναφέρουμε εἶνε ἀληθινὰ καὶ πρέπει νὰ τὰ πιστεύσετε ἀπολύτως.

Φυσικὰ δὲ θὰ μπορούσατε ποτὲ νὰ φαντασθῆτε ζωγράφους . . . κουλούς. Καὶ ὅμως ὑπῆρξαν καὶ ὑπάρχουν ἀκόμη ζωγράφοι χωρίς... χέρια, πολλοὶ τῶν ὁποίων εἶνε ἀρκετὰ καλοὶ καὶ τῶν ὁποίων ἡ φήμη ἔχει περάσει τὰ ὅρια τῆς πατρίδος των.Ἀπόδειξις τοῦ προκειμένου εἶνε ἡ δεσποινὶς Ρατλίν, μία Σουηδὴ καλλιτέχνις, ἡ ὁποία ἂν καὶ στερεῖται χεριῶν ἐν τούτοις ζωγράφιζε μὲ τὰ . . . πόδια της περίφημα πορτραῖτα. Ἐπίσης μὲ τὰ πόδια της κατασκεύαζε ὡραιότατα γύψινα ἀνάγλυφα.

Παρόμοιο φαινόμενον εἶνε ἕνας πλανόδιος Βέλγος ζωγράφος, ὁ ὁποῖος πέθανε τὸ 1900, στὸ Λονδῖνον. Ὁ ἐν λόγῳ καλλιτέχνης — χωρὶς χέρια καὶ αὐτός, ἐννοεῖται, — ἐργαζότανε στὴν « Ἀντουέρπ Πίκτουρ Γκάλλερυ » ἀντιγράφοντος σὲ δικά του π α ν ὼ τὰ ἔργα τῶν μεγάλων Ἄγγλων ζωγράφων. Μεγάλη δόξα, ἐπίσης ἀπέκτησαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι κουλοὶ καλλιτέχνει.

Μεταξὺ αὐτῶν ἀναφέρουμε καὶ τὴν περίφημη. Μὶς Μπίφφεν ποὺ κέρδιζε πολλὰ χρήματα, ζωγραφίζοντας μινιατοῦρες.

Σὲ μιὰ ἔκθεσή της μάλιστα ὁ κόμηςΒαρθολομαῖος τόσον πολὺ ἐνθουσιάσθηκε γιὰ τὴν τέχνη της ὥστε τὴν πῆρε ἀπὸ τὴν προστασία του καὶ ἀνέλαβε δι' ἐξόδων του νὰ τὴ σπουδάσῃ στὴ Σχολὴ τῶν Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Λονδίνου. Ἡ ἴδια αὐτὴ ἀνάπηρος καλλιτέχνης κατώρθωσε μὲ τὰ ὡραῖα της ἔργα νὰ ἀποκτήσῃ τὴν εὔνοια τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας Γεωργίου τοῦ ΙΙΙ καὶ Γουλιέλμου τοῦ IV. Ὁ τελευταῖος μάλιστα τῆς εἶχε παραχωρήσει καὶ ἕνα πολυτελὲς διαμέρισμα στ' ἀνάκτορα στὸ ὁποῖον διέμενεν.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ζωγράφοι ζωγράφιζαν μὲ τὰ πόδια τους,τὰ ὁποῖα μὲ τὴν συνήθεια εἶχαν ἀποκτήσει τὴν εὐχέρεια αὐτή.

Ἐπίσης ἐδῶ πρέπει ν' ἀναφέρουμε καὶ τὸν Τζὼν Βαλέριους, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε στὴν Γερμανία στὸ 1667 καὶ ἐξέπληξε ὅλο τὸ κόσμο μὲ τὴν εὐχέρεια τῶν ποδιῶν του.Μποροῦσε νὰ ξυρισθῇ, νὰ παίξῃ τύμπανο, καὶ νὰ ξιφομαχῇ μὲ καταπληκτικὴ ἐπιδεξιότητα. Χρησιμοποιοῦσε δὲ μὲ τόση εὐκολία τὰ δάκτυλα τῶν ποδιῶν, μὲ ὅση εὐκολία δὲν μποροῦσαν ἄλλοι νὰ χρησιμοποιήσουνε τὰ δάκτυλα τῶν χεριῶν τους.

Ἐπίσης περίφημος ἦταν καὶ ὁ Ἄγγλος Χὲρ Οὔνδαμ ὁ ὁποῖος εἶχε καταπλήξει ὅλο τὸ Λονδῖνον μὲ τὰ κατορθώματά του. Ἕνας ἄλλος, ὁ Μαθιὰ Μπούκινζερ, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε στὴν Νουρεμβέργη τῆς Γερμανίας, ἔξη χρόνια μετὰ τὸν Βαλέριους, καὶ ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε οὔτε χέρια, οὔτε πόδια, ἐπετέλεσε θαύματα. Μ' ὅλες αὐτὲς τὶς σωματικές του ἐλλείψεις ἔπαιζε θαυμάσια αὐλό, ἄσκαυλο (σκωτσέζικη πίπιζα), τρουμπέτα, καὶ ζωγράφιζε μὲ ἀρκετὴ τέχνη. Τὰ διάφορα τοπεῖα του, σκίτσα καὶ προσωπογραφίες ἦταν πολὺ καλά. Ἡ καλλιγραφία του, τῆς ὁποίας δείγματα ὑπάρχουν καὶ σήμερα στὸ Μουσεῖον τοῦ Λονδίνου, ἦταν ἀνώτερη ἀπ' τὴν καλλιγραφία κάθε καθηγητοῦ. Ὅλα αὐτὰ ὅμως δὲν τοῦ ἐπέφεραν κανένα κέρδος. Πέρασε ὅλη τὴ ζωή του φτωχικὰ καὶ εἶχε καταντήσει ὁ περίγελος τοῦ κόσμου ὁ ὁποῖος τὸν ἐθεωροῦσε ὡς τέρας.

Ὅλα αὐτὰ τὰ κατόρθωνε ἔχοντας μιὰ πέννα στὸ στόμα, μὲ τὴν ὁποία ζωγράφιζε κι' ἔγραφε.

Ὡς σύζυγος ἦταν πολὺ αὐστηρός.Ὅταν καμμιὰ ἀπὸ τὶς γυναῖκες του —εἶχε νυμφευθεῖ ὁ ἄθλιος τέσσερις φορὲς— τοῦ ἔκανε τίποτε τότε γινόταν ἔξω φρενῶν. Ριχνόταν ἀγριεμμένος ἐπάνω της, τὴν ἔριχνε κάτω, καὶ τὴν χτυποῦσε τόσο δυνατὰ μὲ τὸ σῶμα του πού, ἀσφαλῶς ἡ σύζυγος θὰ ἦταν πολὺ τυχερὴ ἂν μποροῦσε νὰ τοῦ ξεφύγῃ.

Περίεργα ἐπίσης ἤτανε καὶ τὰ κατορθώματα τοῦ Οὐΐλλιαμ Κίνγκστον, ὁ ὁποῖος στὶς ἀρχὲς τοῦ δεκάτου ἐννάτου αἰῶνος κατοικοῦσε στὸ Ντίτσιτ, κοντὰ στὸ Μπριστὸλ, καὶ καλλιεργοῦσε τὸ κῆπο του μὲ τά . . . πόδια ! Μποροῦσε, χωρὶς καμμιὰ ἄλλη βοήθεια, πάρα μόνον μὲ τὰ δάκτυλα τῶν ποδιῶν του, νὰ σελλώνῃ καὶ νὰ ζεύῃ τ' ἄλογο του, ν' ἀρμέγῃ τὶς ἀγελάδες του,νὰ κόβῃ τὸ σανὸ, νὰ τὸν δένῃ δεμάτια καὶ νὰ τὸν κουβαλάῃ ἀπ' τὸν ἀγρὸ στὸ σπήτι του. Ἦταν ἐπίσης θαυμάσιος ξυλοκόπος καὶ κρατῶντας μὲ τὸ πόδι του τὸ τσεκοῦρι,ἔκοβε τὸ δέντρο μὲ τὸ πρῶτο κτύπημα. Ἄλλος ἀνάπηρος φαινόμενος ἦταν κάποιος ἀμερικανὸς Κάλμπ Ὅρτον ὁ ὁποῖος εἶχε κατηγορηθῆ κάποτε γιὰ κλοπή. Εἶχε κλέψει μία ταχυδρομικὴ ἐπιταγή, μὲ τό . . . στόμα του. Κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ τὸ φαντασθῆ αὐτὸ κ' ἐδέησε νὰ τὸ ὁμολογήσῃ ὁ ἴδιος γιὰ νὰ πιστέψουν οἱ ἴδιοι οἱ δικαστὲς ὅτι πράγματι αὐτὸς ἦταν ὁ ἔνοχος. Γιὰ νὰ τοὺς τὸ ἀποδείξει μάλιστα πῆρε μιὰ πέννα στὸ στόμα του καὶ γρήγορα, γρήγορα ἄρχισε νὰ τοὺς σκαρώνῃ διάφορα ἰχνογραφήματα. Ὡστόσο δὲν τὸν ἐπίστευαν ὁλότελα καὶ ἀθωώθηκε λόγῳ ἀμφιβολιῶν.